

Uniți pentru copii

BULETIN INFORMATIV TRIMESTRIAL AL UNICEF ROMÂNIA - NR 8, 2010

Din nou la școală

campanie pentru participarea școlară

unite for
children

unicef

Să fim uniți pentru copiii!

Ca în fiecare an, în România la mijlocul lui septembrie începe școala pentru 220.000 de copii. Pentru alte două milioane și un sfert de copii, este momentul să se întoarcă la școală pentru un nou an din învățământul obligatoriu.

Unii copii așteaptă cu nerăbdare să se întoarcă la școală, alții mai puțin - depinde deseori de atitudinea părinților, de personalitatea profesorilor, de mediul școlar și de mulți alți factori. Dar, oricum s-ar simți, trebuie să meargă la școală. Școala reprezintă o etapă în creșterea lor, face parte din viața de copil, fiind o parte fundamentală a dezvoltării umane. Este locul în care copiii își petrec o mare parte din zi și unde li se formează viitorul.

Dar pentru un număr estimat de 300.000-400.000 de copii din România, educația este precară sau chiar inexistentă. Acesta este numărul surprinzător de copii care nu sunt înscriși sau nu frecventează școala. Reprezintă aproape 20% din viitorul țării care se irosește. Pentru că ce șanse ai să te bucuri de o viață decentă fără o educație de bază?

Copiii neșcolarizați au de obicei câteva caracteristici comune: provin în principal din familii sărace, iar părinții lor au un nivel scăzut de educație sau sunt analfabeți. În multe cazuri, fac parte din minoritatea romă.

UNICEF și-a unit forțele cu Ministerul Educației, cu autoritățile locale și cu ONG-uri pentru a face ceva în legătură cu această situație inacceptabilă. Direcția adoptată se concentrează pe județe și, în interiorul acestora, pe comunitățile care au cele mai mari probleme legate de participarea redusă la educație. Prin urmare, 38 de comunități cu rate ridicate ale abandonului școlar au fost selectate pentru a beneficia de atenție specială în acest an școlar 2010-2011. Acțiunile vor viza trei elemente cheie: (a) familiile vor fi vizitate pentru a le convinge să își trimită copiii la școală, (b) se va lucra cu școlile pentru ca acestea să devină mai primitoare pentru copiii săraci și defavorizați și (c) se va căuta convingerea comunităților să sprijine familiile și școlile pentru a se asigura că fiecare copil are acces la educația de bază, care este de altfel un drept al său.

Așadar, se va depune multă muncă de convingere în rândul familiilor, școlilor și comunităților. Va funcționa oare? Aceasta este bineînțeles marea întrebare, dar noi credem că da pentru că această abordare a obținut rezultate foarte bune într-un proiect pilot desfășurat în județele Giurgiu și Călărași. A sosit momentul ca abordarea să fie extinsă la nivelul țării, începând cu cele 38 de comunități. Dacă se obțin rezultate bune, se poate crea momentul oportun pentru declanșarea altor inițiative similare în alte comunități cu probleme legate de frecventarea școlii. În cazul în care acest scenariu dă rezultate, acest lucru va avea un impact extraordinar asupra problemei abandonului școlar și va asigura participarea la educație a copiilor, așa cum este și normal.

Această ediție a buletinului informativ analizează strategia campaniei pentru participarea școlară din diferite perspective. Vă vom ține la curent în legătură cu această campanie pe parcursul anului școlar.

În acest număr, vom vorbi și despre succesul campaniei de strângere de fonduri pentru copiii și familiile afectate de inundațiile devastatoare din nord-estul României care au avut loc în luna iunie. În plus, avem ultimele informații legate de situația din Haiti, la mai bine de jumătate de an după teribilul cutremur, informații despre eforturile umanitare întreprinse de UNICEF în teren.

Edmond McLoughney
Reprezentant UNICEF în România

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Edmond'.

În acest număr

Să fim uniți pentru copii	2
Abandonul școlar, o urgență invizibilă - o nouă prioritate pentru UNICEF România	4
Prevenirea și combaterea abandonului școlar	6
„Viitorul începe la școală” în parteneriat cu GDF SUEZ Energy România	10
Cu gândul la un viitor mai bun, Florin se întoarce la școală	11
Formarea mediatorilor școlari și a directorilor pentru menținerea copiilor vulnerabili în sistemul de învățământ	12
Educația „la purtător” - cea mai durabilă investiție pentru minoritarii romi	14
După inundații - reconstrucția unei României mai trainice	16
Porsche Finance Group România - partener UNICEF pentru crearea Centrului de Resurse pentru Părinți și Copii	19
UNICEF și Kaufland România - parteneriat pentru educația parentală	20
2,4 milioane de vaccinuri antitetanos donate în 2010	21
Haiti după șase luni: ridicând din ruine o țară mai puternică	22

Uniți pentru copii este publicat trimestrial de UNICEF România, Blvd. Primăverii nr. 48A, 011975, sector 1, București, România; T: +40 21 201 7872; F: +40 21 317 5255; E: bucharest@unicef.org

Despina Andrei - Manager Dizivie Sector Privat și Parteneriate; T: + 40 21 201 7858; E: dandrei@unicef.org

Eugen Crai - Specialist Politici Sociale; T: + 40 21 201 7862; E: ecrai@unicef.org

Luminița Costache - Specialist Educație (Coordonator pentru campania de participare școlară); T: +40 21 201 78 63; E: lcostache@unicef.org

Codruța Hedeșiu - Coordonator Relații Externe și Presă; T: + 40 21 201 7864; E: chedesiu@unicef.org

Raluca Zaharia - Specialist Educație; T: +40 21 201 78 63; E: rzaharia@unicef.org

Fotografiile UNICEF sunt sub protecția legii dreptului de autor. Buletinul informativ conține fotografii ale următorilor: @UNICEF/ LeMoyne, Ramoeda (pentru secțiunea Haiti) și @UNICEF Romania/ Giacomo Pirozzi, Marian Dincă, Mihaela Marin, Liviu Andrei, Codruța Hedeșiu, Raluca Manța, Laura Petculeț și Raluca Zaharia (alte secțiuni).

Notă: Punctele de vedere exprimate în articolele acestei publicații aparțin autorilor și nu reflectă, în mod necesar, opinia UNICEF.

Abandonul școlar, o urgență invizibilă - o prioritate pentru UNICEF România

de Raluca Zaharia & Luminița Costache,
Specialiști Educație - UNICEF România

Problema rar dezbătută a abandonului școlar din cadrul sistemului român de învățământ necesită acțiuni ce nu suferă amânare. Este un fenomen atât de răspândit și de grav încât ar trebui să reprezinte o prioritate pentru toți actorii implicați în educație: profesori, elevi, familii, factori de decizie și comunități.

Potrivit Raportului național asupra stării sistemului național de învățământ (2008) - MECTS, în anul școlar 2006/2007, rata abandonului școlar pe cohortă în ciclul primar a fost de 9,8% și de 12,4% în ciclul gimnazial. În plus, există disparități uriașe între rata abandonului școlar înregistrată în comunitățile urbane și cea din comunitățile rurale.

Barometrul de Incluziune a Romilor (OSF, 2007) arată că 23 % dintre respondenții romi nu au niciun fel de studii, 27 % au doar studii primare, iar 33 % au absolvit doar ciclul gimnazial - în comparație cu 2 %, 11 %, respectiv 24 % în cazul tuturor celorlalte minorități etnice luate per ansamblu. Mai mult, 95 % din romi nu au terminat liceul, spre deosebire de 60 % în cazul celorlalți respondenți.

Potrivit Eurostat, în România, în 2007, 19,2% dintre persoanele cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani absolviseră cu succes numai 8 clase. Aceasta înseamnă că aproximativ unul din cinci tineri nu are nicio calificare.

Mai multe studii recente au evidențiat câteva erori legate de luarea în evidență a copiilor neșcolarizați, iar, potrivit unor estimări, 300.000-400.000 de copii de vârstă școlară nu sunt incluși în sistemul de învățământ.

UNICEF și ONG-uri partenere au analizat cauzele abandonului școlar și au identificat factori determinanți la trei niveluri: *familie, comunitate și școală*.

UNICEF România / O bună educație este esențială pentru dezvoltarea copilului

Cea mai răspândită cauză a abandonului școlar este sărăcia. Aceasta stă și la baza altor cauze, cum sunt: minorii care sunt puși să muncească, implicarea în activități aflate la limita legii și intrarea pe piața muncii a copiilor.

În ce privește familia, pe lângă sărăcie, modelele educaționale oferite de părinți și de frați au o mare influență asupra comportamentului copiilor. Destrămarea familiei, sarcini timpurii și migrația sunt alți factori ce pot afecta rata de participare școlară.

La nivelul comunității, cauzele cel mai des întâlnite sunt: tradiția căsătoriei timpurii, lipsa siguranței în școli și obiceiul de a întrerupe școala după opt clase.

În școli, abandonul poate fi provocat de repetenții repetate, integrarea insuficientă a elevului în colectivul clasei sau de relațiile proaste cu profesorii și colegii.

Varietatea factorilor ce determină abandonul școlar, în primul rând sărăcia, face ca această problemă să poată fi cu greu rezolvată exclusiv din perspectiva sistemului de învățământ. Din acest motiv, UNICEF pune accent pe importanța parteneriatelor în a asigura familiilor ajutorul necesar pentru a susține participarea copiilor lor la

educație și pentru a le oferi îngrijirea și protecția de care au nevoie.

Dându-și seama de gravitatea situației, în 2010 UNICEF a lansat campania pentru participarea școlară.

Obiectivul campaniei este de a preveni și a reduce abandonul școlar și de a crește rata de participare școlară, cu accent pe copiii cei mai defavorizați.

Campania vizează fenomenul abandonului școlar, concentrându-se în principal asupra comunităților cu cele mai grave probleme în acest domeniu. Intervențiile vor avea loc la nivelul familiei, al școlii și al comunității.

Familiiile vor fi implicate în viața școlii și vor primi informații despre importanța educației. De asemenea, vor beneficia de formare pentru a-și dezvolta competențele parentale și pentru a afla cum să promoveze interesul superior al copilului lor.

În ce privește unitățile de învățământ, scopul este de a transforma școala într-un loc mai primitor pentru copii. Se va acorda atenție specială colaborării cu profesorii pentru a ne asigura că:

- dreptul la educație al fiecărui copil este respectat fără discriminare;
- profesorii reușesc să își adapteze metodele pedagogice pentru a pune accent mai mult pe dobândirea competențelor (de bază) decât pe transmiterea unor informații copiilor;
- profesorii reușesc să își adapteze metodele pedagogice care să corespundă capacității de învățare a fiecărui copil, fără a privi clasa ca un grup unitar.

Proiectul va îmbunătăți și resursele școlare ale celor mai sărace școli prin furnizarea de rechizite și echipamente adecvate.

La nivel comunitar, proiectul va crea sau reactiva (acolo unde există deja) o rețea comunitară pentru a-i aduce pe copii la școală (Consiliul Local, Inspectoratele Școlare, Direcția Generală de Protecție a Copilului, sectorul privat). Mediatorii școlari vor juca un rol important, vor fi liantul între familii, școală și comunitate. Rolul lor constă în principal în a monitoriza copiii de vârstă preșcolară și școlară

care nu sunt cuprinși în sistem și în a ajuta familiile să îi înscrie la școală sau la grădiniță.

Pentru implementarea campaniei, UNICEF și-a unit forțele cu Ministerul Educației, Institutul de Științe ale Educației și Centrul Educația 2000+, pentru intervențiile din școli, și cu Alianța Civică a Romilor, pentru cele întreprinse în comunități și familii.

Campania se va desfășura în 70 de comunități din 30 de județe pe o perioadă de doi ani. Comunitățile au fost selectate în funcție de rata ridicată a abandonului școlar. În primul an (anul școlar 2010-2011), campania va viza 15 județe cu cele mai ridicate rate ale abandonului școlar: Arad, Bacău, Brașov, Botoșani, Caraș-Severin, Călărași, Constanța, Covasna, Dolj, Giurgiu, Mehedinți, Sibiu, Tulcea, Vâlcea și Vrancea.

În aceste județe, Institutul de Științe ale Educației și Centrul Educația 2000+ vor replica metoda Zonelor de Educație Prioritară; Ministerul Educației va forma mediatorii școlari romi și directori de școală, iar Alianța Civică a Romilor va realiza o campanie de mobilizare la nivelul familiilor și al comunităților. După primul an, rata de frecvență a școlii din localitățile vizate se așteaptă să se îmbunătățească considerabil, iar comunitățile, familiile și școlile vor fi mobilizate pentru a găsi soluții locale la problema abandonului școlar și pentru prevenirea acestui fenomen pe termen mai lung. ■

UNICEF România / Cu avânt înainte: performanța școlară poate crește stima de sine

Prevenirea și combaterea abandonului școlar

Interviu cu Dr. *Ciprian Fartușnic* și Drd. *Otilia Apostu*,
Institutul de Științe ale Educației

• Ce este ZEP și de ce acest model de intervenție pentru diminuarea fenomenului de abandon școlar?

Sistemul Zonelor de educație prioritară (ZEP) este un ansamblu de măsuri întreprinse, în vederea sprijinirii acțiunilor educative în zonele în care condițiile economice și sociale constituie obstacole pentru reușita școlară a elevilor. Sistemul promovează principiul discriminării pozitive și al compensării (alocare de resurse școlare suplimentare elevilor cu dificultăți de învățare și rezultate școlare reduse datorită situației de dezavantaj socio-economic) și se ghidează după trei filozofii principale de intervenție:

- politici educaționale de *compensare*, de eliminare a *inegalităților în domeniul educațional*, înscrise în curentul transformării școlilor de elită în școli de masă și garantării egalității de șanse prin intervențiile statului bunăstării; cel mai adesea, aceste politici au o logică teritorială (abordarea ZEP);
- politici educaționale de luptă *împotriva excluziunii* (școlare, dar și sociale sau economice) prin schimbarea radicală a practicilor școlare și redefinirea modului de înțelegere a handicapului socio-cultural; accentul acestei abordări cade pe echitate, pe garantarea accesului la un nivel minim de competențe și cunoștințe care să asigure fundamentul unei incluziuni sociale reale;
- politici educaționale de promovare a *educației incluzive*; acest model are la bază o logică dublă: pe de o parte, cea a grupurilor aflate în situație de risc și, pe de alta, a nevoilor educaționale specifice/speciale.

Obiectivele urmărite, în general, de programele ZEP se referă, cel mai adesea, la asigurarea educației de bază pentru tinerii proveniți din medii

defavorizate socio-economic, ameliorarea rezultatelor școlare și facilitarea integrării sociale și profesionale a acestora. În mod deosebit, sistemul ZEP și-a dovedit succesul și în prevenirea și combaterea fenomenului de abandon școlar, atât în cadrul unor sisteme educaționale europene (în special cel francez) cât și în sistemul nostru, prin intervențiile pilot realizate în România, începând cu anul 2003, cu sprijinul Reprezentanței UNICEF România.

Sistemul ZEP susține școala, elevii și comunitatea în vederea dezvoltării unor parteneriate semnificative și funcționale. Astfel, prin intervențiile pe care le propune, acest model oferă actorilor de la nivel local o serie de instrumente complexe care contribuie în mod direct la reducerea riscului de abandon școlar și combaterea inegalităților școlare.

• Ce experiențe există deja în pilotarea acestui model la nivel național?

La începutul anului 2003, Institutul de Științe ale Educației a inițiat un proiect-pilot prin care să fie verificate fezabili-

UNICEF România / Fii cu ochii pe premiu: Programele ZEP vizează integrarea copiilor marginalizați

tatea și condițiile intervenției prin ZEP pentru sistemul național de educație. Proiectul s-a derulat cu ajutorul Reprezentanței UNICEF în perioada 2003-2007, în Școala Generală nr. 3 Giurgiu, situată într-un mediu socio-economic defavorizat, cu o concentrare mare a populației de etnie romă, cu un grad redus de implicare a comunității în rezolvarea problemelor școlii. În momentul selecției, școala se confrunța cu numeroase dificultăți precum: rată crescută a abandonului, un număr relativ ridicat de copii neșcolarizați în aria de cuprindere a școlii, o rată ridicată a repetenției, o infrastructură precară (inclusiv în ceea ce privește materialele și echipamentele didactice), un nivel redus de finanțare din partea autorităților locale etc.

Proiectul s-a adresat tuturor elevilor înmatriculați în unitatea școlară selectată, precum și unor copii proveniți din medii familiale defavorizate socio-economic, obiectivele urmărind fiind cele specifice modelului ZEP. Domeniile principale de intervenție ale proiectului au fost: formarea (cadre didactice, manageri școlari); dezvoltarea de curriculum (pentru clasa ZEP și pentru clasele de recuperare); infrastructură școlară (reabilitare spații școlare, mobilier, materiale didactice și echipamente etc.); dezvoltarea și parteneriatul comunitar (părinți, autorități publice locale, companii private, ONG-uri) și activități de asistență socială (elevii din clasele ZEP și ceilalți elevi ai școlii).

Rezultatele proiectului pilot au demonstrat că intervenția prin sistemul ZEP poate fi o soluție pe termen lung pentru stimularea incluziunii sociale a elevilor care provin din medii dezavantajate socio-economic. Astfel, echipa de cercetători a ISE, beneficiind de sprijinul reprezentanței UNICEF în România, și-a propus extinderea intervenției ZEP prin implementarea unui nou proiect în cinci unități de învățământ din județul Călărași. Patru dintre aceste școli sunt situate în localități din mediul rural (Școala cu clasele I-VIII nr. 2 Modelu, Școala cu clasele I-VIII Roseți, Școala cu clasele I-VIII nr. 2 Ulmeni și Școala cu

UNICEF România / Punctul pe i: un băiat dintr-un proiect ZEP făcându-și temele

clasele I-VIII Stancea-Spanțov) și una în mediul urban (Școala nr. 7 Călărași).

În anul școlar 2009-2010 peste 1.700 de copii, 120 de cadre didactice, 300 de părinți și 27 de reprezentanți ai echipelor manageriale au participat la activitățile proiectului, activitățile de monitorizare și evaluare confirmând impactul pozitiv al acestui model de intervenție asupra actorilor școlari dar și de la nivelul comunității. Astfel, beneficiile inițiativei de extindere graduală la nivel de sistem a cadrului și metodologiei specifice sistemului ZEP au fost confirmate, în special în aria participării școlare și reducerii fenomenului de abandon școlar.

Decizia de a continua proiectul ZEP în noi unități școlare care corespund caracteristicilor ZEP a fost una firească, relevanța unei astfel de intervenții crescând în actualul context socio-economic. Majoritatea ISJ-urilor au indicat faptul că în 2009 efectele crizei s-au resimțit și în cazul participării școlare, numărul situațiilor de abandon crescând semnificativ în comparație cu anii anteriori.

• Care sunt unitățile școlare în care se va derula noul proiect și cum au fost ele selectate?

Unitățile de învățământ în care este

planificată extinderea sistemului ZEP sunt școli cu rate ridicate ale abandonului școlar, situate în județele care, conform datelor oficiale, se confruntă cel mai mult cu acest fenomen. Demersul privind selectarea acestor școli a fost unul complex, ce a presupus parcurgerea mai multor etape:

Selectarea, pe baza informațiilor INS, a unui număr de 12 județe care au înregistrat rata cea mai mare de abandon școlar în anul școlar 2008/2009.

Identificarea a câte două comunități (și încă 2-3 de rezervă), respectiv școli din fiecare județ selectat, care înregistrează rate crescute ale abandonului școlar. Informațiile referitoare la comunitățile și școlile identificate au fost culese, în primă fază , de la Inspectoratele Școlare din județele respective. Culegerea de informații, prin intermediul unui instrument de investigație special destinat (Fișa școlii), de la școlile care au fost selectate inițial cu ajutorul inspectoratelor.

Vizite de teren în comunitățile selectate care au presupus întâlniri cu actori de la nivelul școlii (echipa managerială, personal specializat, coordonator activități extra-școlare), reprezentanți ai comunității, părinți. În cadrul acestor vizite au fost abordate o serie de aspecte privind caracteristicile unităților școlare și ale comunităților în care sunt situate.

După efectuarea vizitelor în teren, a fost finalizată lista celor **24 de comunități**, respectiv **școli** în care vor fi implementate în anul școlar 2010-2011 o serie de activități specifice intervenției ZEP. Acestea sunt:

Nr. crt.	Județ	Comunitate (cartier /sat)	Comună/ Oraș	Școala
1.	Arad	Sântana Vladimirescu	Sântana Vladimirescu	Școala generală nr. 2 Școala generală Vladimirescu
2.	Bacău	Dofteana Săucești	Dofteana Săucești	SAM „Scarlat Longhin” Școala cu clasele I - VIII
3.	Botoșani	Dorohoi Hilișeu	Dorohoi Horia	Școala cu clasele I - VIII nr. 1 Școala cu clasele I - VIII Hilișeu Horia
4.	Brașov	Gârcin Zărnești	Săcele Zărnești	Școala generală nr. 5 Școala generală nr. 2
5.	Caraș-Severin	Reșița Bocșa	Reșița Bocșa	Școala cu clasele I - VIII nr. 1 Școala cu clasele I - VIII nr. 3
6.	Călărași	Vasilați Chirnogi	Vasilați Chirnogi	Școala generală cu clasele I - VIII „Constantin Brâncoveanu” Școala nr. 1
7.	Constanța	Bâneasa Dobromir	Făurei Dobromir	Școala cu clasele I - VIII Școala cu clasele I - VIII
8.	Covasna	Hăghig Valea Crișului	Hăghig Valea Crișului	Școala cu clasele I - VIII Școala cu clasele I-VIII. "Kalnoki Ludmilla"
9.	Mehedinți	Punghina Gârla Mare	Punghina Gârla Mare	Școala cu clasele I - VIII Școala cu clasele I - VIII
10.	Sibiu	Brateiu Vurpăr	Brateiu Vurpăr	Școala generală cu clasele I-VIII Școala cu clasele I-VIII
11.	Tulcea	Bendea	Babadag	Școala cu clasele I - VIII „Mircea cel Bătrân”
12.	Vrancea	Cartier „Cetate” Homocea Slobozia Bradului	Măcin Homocea Slobozia Bradului	Școala cu clasele I - VIII nr. 1 Școala de Arte și Meserii Școala cu clasele I-VIII

• Care sunt principalele tipuri de activități planificate și care sunt așteptările de la acest nou proiect?

Intervențiile în unitățile de învățământ selectate urmăresc conștientizarea actorilor școlari și de la nivelul comunității cu privire la dimensiunea, cauzele și modalitățile de intervenție în domeniul prevenirii și combaterii fenomenului de abandon școlar. În mod concret școlile vor fi asistate prin sesiuni de informare, formare și asistență în:

- identificarea elevilor aflați în situație de risc major de abandon, dezvoltarea unor planuri personalizate de intervenție;
- realizarea unor strategii didactice adecvate (prin procese de adaptare curriculară și dezvoltare de materiale de sprijin);
- adaptarea strategiilor instituționale și a planurilor de intervenție anuale la nevoile acestei categorii de elevi;
- în atragerea sprijinului familiei și implicarea părinților care manifestă în prezent o atitudine negativă față de educație;
- atragerea sprijinului reprezentanților comunității și ai altor parteneri relevanți de la nivel local și județean;
- dezvoltarea ofertei de activități extra-curriculare și utilizarea acestora ca resorturi motivaționale pentru tinerii în situație de risc.

Ne așteptăm ca și în noile școli în care vor fi derulate activități specifice modelului ZEP de intervenție să existe un impact direct, vizibil și cuantificabil în ceea ce privește participarea școlară dar și alte efecte pozitive (de exemplu, îmbunătățirea rezultatelor elevilor, creșterea numărului celor care își continuă studiile după finalizarea clasei a VIII-a sau a învățământului obligatoriu, dezvoltarea relațiilor între școală, familie și comunitate, creșterea capacității echipei de management de a promova proiecte educaționale etc.).

În prezent, în urma vizitelor de teren, au fost colectate o serie de date statistice relevante, care servesc la calcularea unor repere (*baseline indicators*) în funcție de care să putem măsura în mod adecvat succesul intervențiilor pentru fiecare școală în parte. În felul acesta avem speranța ca

experiențele care se dovedesc a fi de succes să poată fi extinse/replicate mai departe, într-un proces de adaptare a intervenției ZEP la specificul unei comunități. Finalul de an școlar 2010-2011 va oferi astfel tuturor celor interesați de acest proiect o serie de răspunsuri mult așteptate.*

Pentru a afla mai multe despre experiența proiectelor ZEP poți consulta raportul realizat după pilotarea intervenției în județul Giurgiu la adresa:

<http://www.unicef.ro/publicatii/educatie/zone-prioritare-de-educatie.html>

Un rezumat al caracteristicilor principale ale intervenției ZEP din perspectiva politicilor educaționale este oferit de documentul *Extinderea sistemului ZEP. Implicații la nivel de politici. ISE, 2010.*

---

* Un număr de 14 comunități din Suceava, Botoșani, Dolj, Giurgiu și Vâlcea au fost adăugate ulterior pentru extinderea proiectului ZEP. Astfel, intervențiile de tip ZEP, se vor desfășura în 38 de comunități pentru anul școlar 2010-2011.

UNICEF România / Ascultă și învață

„Viitorul începe la școală”

În parteneriat cu *GDF SUEZ Energy România*

UNICEF și GDF SUEZ Energy România, filială a liderului energetic mondial GDF SUEZ, au încheiat un parteneriat pentru derularea proiectului „Viitorul începe la școală” care vizează creșterea participării școlare și reducerea abandonului școlar. Proiectul a început în luna septembrie și se va desfășura pe o perioadă de 2 ani, în școli din 16 comunități dezavantajate din județele Călărași, Brașov, Vrancea, Covasna și Tulcea.*

„Rezultatul principal pe care ni-l dorim de la acest proiect este creșterea frecvenței școlare și reducerea riscului de abandon școlar în cazul copiilor ce provin din medii defavorizate din punct de vedere socio-economic, cu sprijin redus din partea familiei sau care prezintă alte tipuri de dificultăți de învățare. Beneficiarii direcți ai proiectului vor fi copiii cu risc crescut de abandon școlar sau care au abandonat școala precum și cei care nu au frecventat școala niciodată, dar și familiile acestora, personalul didactic din școli și echipa de management a școlii”, a declarat Reprezentantul UNICEF în România, Edmond McLoughney.

Deși în ultimul deceniu școlile din România au beneficiat de numeroase proiecte, ideea acestei inițiative a venit ca un răspuns la rezultatele obținute în investigarea cauzelor abandonului școlar în județele Giurgiu și Călărași. Acestea demonstrează importanța factorilor școlari în eliminarea abandonului școlar.

Proiectul finanțat de compania GDF SUEZ, „Viitorul începe la școală”, are ca obiectiv principal promovarea dezvoltării unor intervenții comunitare în domeniul educației după modelul ZEP (Zone de Educație Prioritare). Pentru a atinge acest obiectiv, abordarea va fi una treptată, bazată pe activități de motivare, formare și abilitare a profesorilor, a directorilor, a părinților și a altor membri ai comunității. În acest sens, principalele activități presupun:

- identificarea copiilor cu risc crescut de abandon școlar sau care au abandonat deja școala și a principalelor cauze care au condus la abandon;
- revizuirea actualului curriculum și a materialelor de curs dedicate formării profesorilor, directorilor de școală, părinților și a altor membri ai comunității;
- organizarea și desfășurarea activităților de formare și asistență dedicate atât profesorilor și directorilor de școală, cât și părinților și reprezentanților comunității, dar și investiții școlare modeste în comunitățile selectate, în funcție de evaluarea inițială a nevoilor și a planului integrat de intervenție promovat în fiecare școală.

Intervenția va fi pusă în practică împreună cu și pentru școală și comunitatea locală. În consecință, actorii de la nivelul școlii vor contribui la toate activitățile (informare, facilitare, formare și consiliere) al căror grup țintă sunt părinții și alți membri ai comunității, în timp ce activitățile comune de învățare vor viza un impact direct asupra școlilor.

Urmând modelul intervenției ZEP, principiile generale după care se ghidează acest proiect sunt: adaptarea ofertei educaționale la nevoile elevilor ce provin din categorii defavorizate din punct de vedere socio-economic, creșterea calității serviciilor de educație în ce privește curriculum-ul, materialele didactice și condițiile de învățare, dezvoltarea simțului responsabilității și creșterea implicării părinților, a autorităților publice, dar și a sectorului privat în toate deciziile școlare.

* Acestea fac parte din cele 24 de comunități listate la pagina 8.

Cu gândul la un viitor mai bun, Florin se întoarce la școală

de Debbie Stowe, Consultant UNICEF

Asemenea multor adolescenți, Florin Constantin poartă un tricou de fotbal. Cu toate acestea, nu atât sportul, cât lectura este pasiunea acestui băiat de 16 ani.

„Nu îi place să facă treabă prin casă sau să muncească, în schimb vrea să studieze. Poate sta o zi întreagă cu o carte în mână,” spune mama lui Florin, Anișoara.

Însă Florin a întrerupt școala în momentul în care a mers în Spania pentru a avea grijă de nepoțelul său. După doi ani în care nu a fost inclus în sistemul de învățământ de acasă, Florin ar fi putut foarte ușor să abandoneze școala pentru totdeauna și să rămână în Spania, alături de miile de compatrioți atrași în Peninsula Iberică de promisiunea unor salarii mai mari.

Dar, cu sprijin din partea părinților și al UNICEF, Florin a luat decizia grea de a reveni în România și de a-și termina studiile. „Le-am spus [părinților mei] că vreau să mă întorc acasă. Trebuie să învăț o meserie ca să îi pot învăța la rândul meu pe alți copii așa cum fac profesorii noștri cu noi.”

Mândră ca orice mamă, Anișoara mărturisește: „Am avut întotdeauna mari așteptări de la el. Nu vreau să îi spun ce ar trebui să se facă; trebuie doar să învețe, să învețe pentru el. Poate avea orice meserie va alege el. Nu vreau să se descurce la fel de greu ca noi ...”.

Viața reprezintă într-adevăr o luptă pentru familie. Florin locuiește cu Anișoara și cu tatăl său, Gigi, într-o casă dărăpănată, ca multe altele din orașele și satele românești. Locuința are nevoie de reparații, iar spațiul pentru făcut teme este aproape inexistent.

Părinții lui lucrează cu jumătate de normă într-un centru de colectare a deșeurilor. Cu siguranță viața le-ar fi mai ușoară din punct

de vedere financiar dacă Florin și-ar găsi de lucru. Dar acesta este un sacrificiu pe care familia este pregătită să îl facă pentru viitorul fiului lor.

„Sperăm că vom reuși să îl susținem pe Florin pe perioada liceului și, dacă își dorește, îl vom ajuta să facă și facultate,” afirmă Anișoara. „Dacă învață bine și obține o bursă, îl vom ajuta. Ne vom descurca cumva ...”

Cu sprijin din partea părinților și a UNICEF, Florin învață pentru a avea un viitor mai bun. Stând pe pat seara, citește despre lume în manualul său de geografie. Educația îi poate aduce lumea la picioare.

Sunt mii de băieți și fete, în România și în lume, care au abandonat școala, ale căror speranțe se pierd în lupta crâncenă pentru supraviețuire. Beneficiind de ajutor pentru a-și continua studiile, ei ar putea deveni viitorii medici, profesori, lideri - generația de mâine care să conducă România în drumul ei de la comunism spre democrație. Însă, în lipsa unei educații, își vor dedica viața unui trai plin de neajunsuri.

Florin pare să surprindă cel mai bine importanța educației pentru tinerii din România. „Trebuie să merg la școală pentru a fi cineva.” ■

Formarea mediatorilor școlari și a directorilor pentru menținerea copiilor vulnerabili în sistemul de învățământ

de Luminița Costache și Raluca Zaharia
Specialiști Educație - UNICEF România

UNICEF România / Mediatorii școlari s-au dovedit a fi de neprețuit în ceea ce privește menținerea copiilor în școală

Copiii vulnerabili, în special cei de etnie romă, au un acces extrem de limitat la educație. Una din cinci familii rome afirmă că nu își permit să își trimită copiii la școală nu au haine adecvate sau suficienți bani pentru a cumpăra rechizite. În același timp, școlile folosesc deseori drept scuză lipsa actelor în cazul familiilor rome pentru a refuza înscrierea copiilor acestora. Forțați de circumstanțe să muncească de la vârste mici pentru a contribui la subsistența familiei lor, mulți copii de etnie romă ajung, în cele din urmă, să abandoneze școala.

Așa cum indică și alte studii, Barometrul de Incluziune a Romilor (OSF, 2007) arată că: 23 % dintre respondenții romi nu au

niciun fel de studii, 27 % au doar studii primare, iar 33 % au absolvit doar ciclul gimnazial în comparație cu 2 %, 11 %, respectiv 24 % în cazul tuturor celorlalte minorități etnice; 95 % din romi nu au terminat liceul, spre deosebire de 60 % în cazul celorlalți respondenți.

În anii '90, România a creat poziția de mediator școlar pentru a facilita accesul la educație al copiilor ce provin din categorii vulnerabile. Această experiență pozitivă a fost dezvoltată și replicată, iar în 2001, Ministerul Educației a înființat postul de mediator școlar ca o poziție didactică de sprijin, ceea ce înseamnă că acum se pot alocă fonduri din bugetul central. Mediatorul școlar joacă un rol important în stabilirea și asistarea comunicării dintre școală și familie, facilitând în același timp înscrierea și frecventarea școlii a copiilor defavorizați.

Directorii de școli au rolul fundamental de a facilita elaborarea unei viziuni comune și de a coordona procesul de punere în practică a acesteia. Directorii de școli pot deveni agenți ai schimbării și pot duce la transformarea școlilor în spații prietenoase pentru copii. De aceea, este extrem de important ca ei să fie pregătiți să abordeze abandonul școlar chiar din interiorul școlii.

Pentru a spori participarea la educație a copiilor vulnerabili, inclusiv a celor romi,

și pentru a încuraja participarea lor la învățământul preșcolar ca o condiție a prevenirii abandonului școlar, o activitate importantă pe parcursul campaniei de doi ani va fi formarea de către Ministerul Educației a 220 de mediatori școlari romi și a 200 de directori de școală.

Mediatorii școlari vor fi instruiți pentru a facilita comunicarea dintre familie, școală și comunitate, în timp ce directorii de școală vor fi formați pentru a contribui la transformarea școlilor în spații prietenoase pentru copii.

În urma formării, mediatorii școlari vor:

- Facilita dialogul dintre școală, familie și comunitate;
- Monitoriza copiii de vârstă preșcolară care nu sunt înscriși la grădiniță și vor sprijini familiile în demersurile necesare pentru înscrierea copiilor lor;
- Monitoriza copiii de vârstă școlară care nu au fost niciodată înscriși la școală, vor găsi soluții pentru integrarea lor școlară sau pentru accesul lor la programe alternative de educație;
- Colecta date relevante pentru monitorizarea accesului copiilor la învățământul obligatoriu și le vor transmite școlilor pentru găsirea de soluții;
- Identifica problemele educaționale sau de altă natură ce ar putea afecta frecvența școlii;
- Informa familiile despre rolul școlii și prevederile legislative privind frecvența școlii de către copii;
- Informa autoritățile despre orice încălcare a drepturilor copilului.

În urma formării, directorii de școală vor:

- Facilita elaborarea unei viziuni comune, vor soluționa problemele și vor coordona procesul de punere în practică a acestei viziuni;
- Acționa ca un catalizator în comunitate pentru a se asigura că dreptul la educație al fiecărui copil este respectat așa cum se cuvine;
- Asigura un mediu școlar sigur și prietenos pentru toți copiii, cu un accent pe cei mai vulnerabili, inclusiv pe cei de etnie romă;
- Asigura resursele necesare școlii;
- Contribui la formarea de bază a cadrelor didactice și vor crea o cultură organizațională care să faciliteze învățarea;
- Facilita implicarea părinților și stabilirea unor legături strânse cu comunitatea pentru atingerea unei rate ridicate de participare a copiilor la educație.

Formarea mediatorilor școlari romi și a directorilor de școli face parte din campania pentru participarea școlară lansată de UNICEF în 2010 pentru prevenirea abandonului școlar. Aceasta este o campanie ce se va desfășura pe mai multe paliere, ce vizează în egală măsură familiile, școlile și comunitățile și are ca scop creșterea eficienței în ceea ce privește participarea școlară a unui număr cât mai mare de copii neșcolarizați. Formarea celor 220 de mediatori școlari și a celor 200 de directori de școli vor spori șansele de reinserție în mediul școlar al copiilor vulnerabili din cât mai multe comunități. ■

Educația „la purtător” - cea mai durabilă investiție pentru minoritarii romi

UNICEF România / *Învățăm să calculăm: unul dintre obiectivele proiectului este îmbunătățirea ratei de participare școlară în comunitățile romi*

de *Julian Stoian*,
LL.M., Consultant
Alianța Civică a Romilor din România

În fiecare an, când începe școala, zeci de mii de părinți și bunici sunt cuprinși de „febra” înscrierii copiilor și nepoților la școala din cartier. Dacă stăm să reflectăm, cu toții sunt interesați, în fapt, de „*cea mai bună școală din cartier*”. Economiiile de peste an sunt revizuite, planificate și realocate, o întreagă operațiune de marketing este pusă în mișcare în familie, pentru a găsi cele mai bune ghiozdane, penare, caiete și alte rechizite necesare „bobocului” de orice gen, care își va face familia mândră în careul școlii în prima zi de școală. Magazinele de haine sunt atent inspectate de membrii familiei pentru a alege „*cele mai cele*” hăinuțe cu care să-și

înceapă „cariera” școlărița sau școlarul familiei...

Un tablou aparent banal, însă pe care cu greu îl putem recunoaște în totalitate atunci când vine vorba de familiile de romi. Dar ce-i îndepărtează pe romi de acest tablou? Înainte de toate, o etichetă nedreaptă aplicată părintelui rom, etichetă „justificată” prin prisma stereotipurilor și prejudecăților care încă mai persistă în societatea noastră. Starea de servitute a romilor din perioada sclaviei, politica de asimilare forțată, cuplată cu cultivarea unui spirit monocultural și suprimarea oricăror forme de afirmare a identității etnice din perioada comunistă, ori, mai recent, lipsa educației interculturale și cultivarea principiului egalității de șanse, și-au pus o amprentă adâncă asupra mentalității societății noastre în ceea ce-i privește pe romi. Și, din păcate, asupra romilor înșiși, care adesea au internalizat stigma...

Nu doar părinții sunt blamați, din nefericire - copilul rom, interacționând cu semenii săi, adulți sau copii, care nu au fost expuși unei culturi a diversității, internalizează

stigma indusă de societate. Deseori catalogat drept incapabil să facă față școlii, ori mai puțin inteligent decât copiii majoritari, copilul rom este îndreptățit să privească cu reticență o școală monocoloră, rece, total nepregătită să-l înțeleagă, să-l implice, să-i stimuleze și valorifice întreg potențialul creator, să-l PRIMEASCĂ în ultimă instanță...

Însă ce-i aseamănă pe romi cu populația majoritară? Cu toții împărtășim aceleași trăiri umane, avem aceleași aspirații „de mai bine” pentru copiii noștri, iar romii nu trebuie să facă notă discordantă. De decenii aflându-se la marginea societății, preocupați să supraviețuiască, romii au internalizat stigma și au uitat să valorizeze școala la adevăratul ei potențial. Desigur, lipsa modelelor de succes din comunitate, a persoanelor realizate prin educație reprezintă o altă problemă căreia trebuie să-i facem față cu toții. De aceea, cu fiecare succes școlar al fiecărui copil rom, contribuim la emanciparea acestei minorități.

În acest sens, campania „Învăț pentru viață!”, derulată de Alianța Civică a Romilor din România, cu sprijinul Reprezentanței UNICEF România, vine în sprijinul celor 24 de comunități sărace de romi și răspunde nevoii de a preveni și reduce abandonul școlar.

O atenție sporită se va acorda sprijinirii copiilor romi care au abandonat ciclul primar și gimnazial, prin facilitarea înscrierii acestora la programul educațional „Șansa a doua”. Estimăm că, în urma campaniei, un număr cât mai mare de copii romi din comunitățile țintă ale proiectului să beneficieze de dreptul fundamental al copilului - dreptul la educație. De asemenea, înaintea înscrierii copiilor la școală ne-am propus să venim și în sprijinul familiilor copiilor prin organizarea unor întâlniri comunitare, pe care le-am numit *Forumul Părinților Romi*, prin facilitarea dialogului dintre membrii comunității rome, școală și autoritatea locală.

Părinții romi vor fi conștientizați asupra faptului că trebuie să se implice și să joace un rol activ în deciziile școlii, că au dreptul să fie informați și consultați în ceea ce privește programa școlară. Se vor dezbate teme sensibile, dar actuale, cum sunt discriminarea, segregarea școlară pe criteriu etnic ori calitate slabă a educației din mediul rural și cum comunitatea și școală, deopotrivă, le pot evita. Din acest motiv, la Forumul Părinților Romi vor fi invitați și directorii școlilor și cadre didactice pentru a prezenta oferta educațională a școlii, alături de primar, medic, mediatorul sanitar și cel școlar. Prin astfel de consultări comunitare la nivel local pledăm pentru o școală dinamică, incluzivă, prezentă în și conectată mai tot timpul la viața comunității și, de asemenea, pentru o comunitate activă a părinților, preocupată de succesul școlar al copiilor romi.

Conștienți de dificultățile financiare cărora trebuie să le facă față părinții, prin acest proiect dorim să venim și în sprijinul părinților copiilor romi înscriși la școală. Înaintea deschiderii oficiale a anului școlar, toți copiii beneficiari ai acestui program vor primi câte un ghiozdan cu rechizitele necesare și a unei jachete. Este modul nostru, simbolic, de a le fi alături „bobocilor” romi în prima zi de școală. ■

După inundații - reconstrucția unei Româнии mai trainice

de *Debbie Stowe*, Consultant UNICEF

„Ce mă fac? Mi-am pierdut casa. Nu mai am nimic. Mi-au rămas doar hainele de pe mine. Aș lua-o de la zero, dar sunt bătrână și fără putere. Nu am nici măcar o sticlă cu apă de băut.” Cuvintele femeii

UNICEF România / Reprezentantul UNICEF, Edmond McLoughney, și Mihai Tatulici, Realitatea TV, de vorbă cu sinistrații

din Săucești, a cărei casă a fost distrusă de inundațiile recente care au devastat zone întregi din nord-estul României în iunie 2010, nu pot să nu te impresioneze. La fel ca și povestea pompierului care, în timp ce lucra alături de colegii săi la operațiunile de salvare, a aflat că și casa lui fusese inundată. Peste 20 de persoane și-au pierdut viața, majoritatea înecați, iar doi, fulgerați.

Inundațiile catastrofale de la sfârșitul lui iunie au fost provocate de o vreme capricioasă, județul Suceava fiind cel mai lovit dintre toate regiunile afectate. Peste o săptămână de ploi abundente și de furtuni au urcat nivelul râurilor la limite periculos de înalte. Mii de oameni au fost obligați să fugă din casele lor. Inundațiile au răvășit zona agricolă a României, distrugând culturile într-un moment în care, în țară, prețurile la alimente erau în creștere. Câmpurile și fermele au fost transformate în mlaștini aproape peste noapte. Infrastructura din regiune - drumurile, podurile și stâlpii de electricitate - a fost de asemenea distrusă.

Franța, Marea Britanie și Statele Unite au fost și ele grav afectate de inundații în acest an. Dar, dacă națiunile mai înstărite reușesc să mobilizeze mai multe resurse și să le desfășoare mai eficient în zonele sinistrate, țările mai puțin dezvoltate depun eforturi enorme pentru a-și proteja pământurile și populația de furia naturii. În nord-estul României au fost instalate niște structuri rudimentare de

UNICEF România / Echipa UNICEF, voluntară alături de Habitat pentru Umanitate pentru repararea caselor inundate din Dorohoi

protecție, cu saci de nisip folosiți pentru a stăvili puterea apelor, fără a reuși însă să oprească revărsarea acestora.

Autoritățile au răspuns cum au putut mai bine, având în vedere restricțiile bugetare datorate crizei economice. Costurile de curățare după inundații au fost estimate la 60 de milioane de euro. Autoritățile locale, armata și poliția s-au deplasat imediat pentru a oferi ajutor, sub formă de pături, alimente și apă, și au început operațiunile de reparație și reconstrucție a caselor distruse. Președintele Traian Băsescu și Primul-ministru Emil Boc s-au aflat printre oficialitățile ce au vizitat regiunile afectate.

La costurile financiare se adaugă numărul victimelor, pe măsură ce oamenii, care au pierdut persoane dragi, case și animale și au văzut locurile în care au trăit și au muncit înghițite de ape în decursul a câteva ore, încearcă să își revină din experiența traumatizantă prin care au trecut și să își vadă în continuare de viață - fie în alte locuri, fie în orașele și satele lor predispuse la inundații, conștienți că apele ar putea reveni oricând.

Cu sprijinul donatorilor săi, UNICEF s-a mobilizat pentru a oferi ajutor oamenilor din zonele afectate. Răspunsul UNICEF s-a desfășurat în mai multe etape. Prima o reprezintă analiza situației, un proces ce a presupus colectarea și folosirea datelor din surse diferite, pentru a cunoaște în întregime am-ploarea și detaliile dezastrului, permițând realizarea unor eforturi de ajuto-rare bine orientate. A urmat apoi răspunsul imediat sub forma asistenței psihologice oferite celor mai grav afectate comunități din Dorohoi, Pătrăuți, Sucevița și Săucești. Crearea

unui mediu sigur pentru copii, inclusiv a unor spații adecvate pentru ei, era o prioritate.

În general, copiii sunt cel mai grav afectați de dezastrul de acest tip. Cea de-a treia fază a eforturilor umanitare o presupun activitățile ludice organizate de specialiști din domeniul protecției copilului pentru a reduce efectele traumelor suferite de copiii din regiune și pentru a permite recuperarea lor din punct de vedere psihologic. Sprijinul psihosocial este integrat în răspunsurile ce țin de educație și de protecție. Profesorii din zonă sunt instruiți pentru a detecta orice simptom al afecțiunilor de stres post-traumatic.

În urma intervenției lor au fost identificați 484 de copii din Dorohoi și din patru comunități din județul Suceava: Dărmănești, Dornești, Pătrăuți și Sucevița care au primit pachete cu produse de igienă. UNICEF a contribuit și la reabilitarea și dotarea cu mobilier a unora dintre unitățile școlare cele mai afectate și a oferit rechizite pentru 2,200 de copii de vârstă preșcolară și școlară.

Școlile și educația se află și ele în centrul următoarei faze din planul de intervenție al UNICEF. Profesorii care au beneficiat de formare după inundațiile din 2008 au fost 'reactivați' pentru a-și ajuta comunitățile locale. Școlile sunt evaluate și primesc ajutoare acolo unde este cazul.

În continuare, accentul trece de la general la particular pentru a se asigura că cei mai vulnerabili copii frecventează școala cu regularitate, o cauză pentru care UNICEF se luptă la nivel național, și care este detaliată într-un alt articol al acestui buletin. În final, se vor repara 50 de case din Dorohoi,

UNICEF România / Eugen Crai de la UNICEF ajută la distribuirea unor ajutoare atât de necesare în Dorohoi

județul Botoșani. Am avut în vedere în special familiile monoparentale și cele cu mulți copii.

O criză oferă și oportunități și se speră ca prin eforturile depuse de UNICEF și de partenerii săi, comunitățile - unele dintre cele mai sărace din Uniunea Europeană - să fie în final reconstruite la un nivel mai bun decât cel la care se situau înainte de inundații.

Alături de UNICEF, în realizarea acestor intervenții se află Direcțiile de Asistență Socială și Protecție a Copilului (DGASPC), Prefectura, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (IGSU), ONG-uri: CRIPS, SPAS, SOS Satele Copiilor, Inspectoratele Școlare Județene, Institutul de Științe ale Educației, Alianța Civică a Romilor și Habitat pentru Umanitate. Orange, Vodafone, Cosmote și Romtelecom sunt

partenerii de telecomunicații ai UNICEF, iar BRD - Groupe Société Générale, partenerul său strategic.

Ca de obicei, nimic din toate acestea nu s-ar fi putut realiza fără compasiunea și sprijinul publicului și ale companiilor donatoare, care au oferit o parte din resursele lor într-un gest mărinimos de solidaritate pentru compatrioții sinistrați, ca răspuns la o campanie media desfășurată de Realitatea TV, partenerul de strângere de fonduri al UNICEF. 650.000 de euro este suma strânsă pentru persoanele afectate de inundații.

Peste 200.000 de persoane au donat pentru sinistrați. Campania a beneficiat și de sprijinul unui număr mare de companii și organizații, precum: Fundația Romtelecom pentru Români, Amgen, BRD - Groupe Société Générale, GDF SUEZ Energy România, Tractebel Engineering, Carrefour, OMV Petrom, Fundația Vodafone, SIF Moldova, Grupul Industrial de Componente, Anvergo, Romanian Trade Garments, FIN EXPERT, Konsta Splendid și DIGITAL IT CONSULT.

Deși apele s-au retras acum, drumul spre reconstrucție al comunităților devastate din nord-estul României nu se oprește la repararea caselor și a fermelor. Totuși, prin eforturile și experiența partenerilor și cu generozitatea donatorilor, comunitățile afectate speră să poată privi spre un viitor mai bun. ■

Porsche Finance Group Romania - partener UNICEF pentru crearea Centrului de Resurse pentru Părinți și Copii

Holt România / Desenul contribuie la dezvoltarea abilităților artistice

Porsche Finance Group România a contribuit, în calitate de partener unic, la deschiderea primului Centru de Resurse pentru copii și familii din orașul Medgidia. Acest centru le va oferi părinților posibilitatea de a-și îmbunătăți cunoștințele și practicile de creștere a copilului prin intermediul cursurilor de educație parentală.

Kurt Leitner, CEO Porsche Finance Group România a declarat: „Susținem parteneriatele pe termen lung - fie că vorbim de cele cu clienții, partenerii sau mediul extern și comunitatea locală. Considerăm că rolul nostru depășește sfera afacerilor și credem în valorile de familie. De aceea am hotărât să încheiem un parteneriat cu UNICEF pentru înființarea primului Centru de Resurse pentru Părinți și Copii, în municipiul Medgidia”

Compania, care oferă servicii financiare integrate pentru achiziționarea autovehiculelor concernului Porsche, a oferit o finanțare de 25.000 EUR reprezentând atât costurile de renovare a spațiului dedicat desfășurării proiectului, cât și cele pentru achiziționarea materialelor necesare și cheltuielile aferente perioadei în care se desfășoară cursurile.

Scopul principal al cursurilor de educație parentală este acela de a încuraja părinții să-și analizeze mai atent viața și modul în care relaționează cu copiii lor, descoperind mai multe modalități de a interacționa cu aceștia, pentru a putea face cele mai bune alegeri pentru familiile, respectiv pentru copiii lor.

Programul, lansat pe 31 mai 2010, în parteneriat cu Holt România, pornește de la premiza potrivit căreia educația părinților este necesară, atât în beneficiul copiilor cât și pentru dezvoltarea și emanciparea socială a persoanei. Astfel, în cadrul acestor întâlniri, părintele este valorizat ca persoană dincolo de rolul parental pe care îl are în viața de zi cu zi. Printr-o mai bună cunoaștere de sine în noul rol de părinte, cursanții sunt prijeniți să se simtă mai puternici și confortabil, pentru a acorda atenția necesară dezvoltării armonioase a copiilor lor.

În perioada martie-iulie 2010, noul centru a găzduit opt cursuri de educație parentală - fiecare cuprinzând 8 sesiuni conform modelului Holt - „Cum să devenim părinți mai buni”. Până în prezent, 86 de mămici au beneficiat de aceste cursuri și peste 180 de copii au beneficiat de program. ■

Holt România / Copii jucându-se bucuroși la Centrul de Resurse pentru Părinți și Copii din Medgidia

UNICEF și Kaufland România -

parteneriat pentru educația parentală

*UNICEF România / Giacomo Pirozzi /
O mamă își ajută fiica să învețe să scrie*

Kaufland România sprijină în acest an proiectul de interes comunitar „Educația parentală” derulat de UNICEF în parteneriat cu Holt România și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Proiectul promovează un tip nou de servicii comunitare de prevenire a situațiilor de risc pentru copii și familiile lor. Cursurile cu părinții, model Holt „Cum să devenim părinți mai buni” promovează o abordare pozitivă a creșterii și disciplinării copiilor adresându-se în mod specific factorilor care contribuie la abuzare și neglijare, inclusiv lipsa informațiilor și abilităților de părinte sau caracterului nepotrivit al acestora, respectului scăzut față de sine însuși, sentimentului de izolare, așteptărilor nerealiste și înțelegerii greșite a dezvoltării copilului și a rolului de părinte.

În cadrul inițiativei, 150 de profesori și diriginți vor fi formați ca educatori parentali urmând ca apoi să susțină cursurile de educație parentală cu 1.500 de părinți. Proiectul se va desfășura în 18 județe din România. Kaufland este prezent în 16 din aceste județe.

A fi părinte de adolescent poate fi o provocare la fel de mare ca și creșterea unui copil de 5 ani, după cum constată orice părinte. În consecință, sfaturile, îndrumarea și sprijinul sunt binevenite oricând, iar cursurile pentru părinți sunt concepute pe măsură.

Permanent sunt explorate noi modalități și mijloace prin care să se ofere părinților mai multe oportunități de a obține cunoștințele și competențele necesare pentru a asigura dezvoltarea optimă a copiilor lor. Aceasta reprezintă un drept al copilului și pune bazele unui viitor mai bun pentru fiecare individ, familie și comunitate. ■

2,4 milioane

de vaccinuri antitetanos donate în 2010

Campania „1 pachet = 1 vaccin” a beneficiat și în acest an de susținerea părinților din întreaga țară. Astfel, peste 2,4 milioane de vaccinuri antitetanos au fost donate în 2010 de Pampers către UNICEF, acestea adăugându-se celor peste 2 milioane de vaccinuri donate cu 2 ani în urmă în România, în cadrul campaniei împotriva tetanosului neonatal.

Campania „1 pachet = 1 vaccin” demarata în urmă cu 4 ani la nivel global, urmărește eliminarea tetanosului neonatal din țările afectate de această maladie. Deși eliminat în statele dezvoltate, inclusiv în România, prin campanii de vaccinare, în zonele sărace din Africa, Asia, America Latină, din regiunea Pacificului precum și din alte colțuri ale lumii, tetanosul matern și neonatal reprezintă un real pericol. Peste 140.000 de bebeluși și aproximativ 30.000 de mame își găsesc sfârșitul anual din cauza maladii. Majoritatea mamelor din țările defavorizate au un venit mai mic de 3 RON pe lună. Sărăcia cu care se confruntă, împreună cu practicile și condițiile de igienă precare în care au loc nașterile sunt un teren favorabil răspândirii tetanosului neonatal. Doar un simplu vaccin ce costă doar 0,07 USD, poate salva viața unui bebeluș.

Pentru a pune capăt suferințelor celor mici și pentru a ajuta mămicile să-și protejeze bebelușii de această maladie necruțătoare, România s-a alăturat în anul 2008 inițiativei Pampers UNICEF „1 pachet = 1 vaccin”. Mai exact, prin acest proiect, la fiecare pachet de scutece sau șervețele umede vândute, care poarta însemnele campaniei, Pampers donează către UNICEF suma necesară achiziționării unui vaccin antitetanos.

Numeroase personalități precum Andreea Marin Bănică (Ambasador al Bunăvoinței pentru UNICEF în România), Ștefan Bănică Jr., Nico, Analia Selis, Nicola, Andra, Anca Țurcașiu, Chris Simion și-au unit forțele alături de Pampers, UNICEF și români din întreaga țară, pentru a ajuta la salvarea a milioane de vieți și în acest an.

Pampers și UNICEF mulțumesc tuturor celor care au făcut posibilă continuarea luptei împotriva tetanosului și au demonstrat astfel că dragostea și umanitatea nu are granițe, iar zâmbetul și viața unui copil merită orice efort.

Haiti după șase luni: ridicând din ruine o țară mai puternică

de *Debbie Stowe*, Consultant UNICEF

UNICEF / LeMoyné / Elevi la oră într-o clasă-cort oferită de UNICEF

UNICEF / Ramoneda / Fete primind rechizite oferite de UNICEF într-o sală de curs temporară realizată într-un parc

La șase luni de la cutremurul devastator de 7 grade magnitudine care a provocat și mai multă suferință în Haiti, subiectul a ieșit de mult de pe radarul presei, fiind înlocuit cu dezastre mai recente, cum ar fi inundațiile din Pakistan. Dar, cu toate că drama clădirilor prăbușite și a pericolelor imediate de izbucnire a unor epidemii au scăzut în intensitate, iar privirea lumii este îndreptată acum spre o altă direcție, viața în Haiti este departe de a fi revenit la normal. Și având în vedere dificultățile cu care se confruntă statul din Caraibe înainte de seism, chiar și acea 'stare de normalitate' nu reprezenta nici pe departe un mediu adecvat pentru copiii din Haiti, însumând aproape jumătate din populația țării.

UNICEF, una dintre principalele agenții umanitare implicate în operațiunile de după cutremur, a realizat un raport de progres cu ocazia împlinirii a șase luni de la cutremur. Documentul prezintă nu doar realizările de până acum, ci și nevoile stringente identificate pe măsură ce Haiti depune eforturi să devină o țară demnă pentru copii.

Este o mare provocare. Ca întotdeauna, adevărata amploare a suferințelor este cel mai edificator exemplificată prin poveștile personale ale supraviețuitorilor și victimelor. Ajunge însă să aruncăm o privire numai asupra cifrelor, care sunt șocante. Aproximativ 220.000 de vieți pierdute. 1,6 milioane de persoane strămutate (echivalentul populației din Manhattan), din care jumătate se estimează că sunt copii. 300.000 de răniți, 4.000 de persoane și-au pierdut o mână sau un picior. Milioane de privitori, mișcați de imaginea catastrofei umanitare ce se derula pe micile lor ecrane, pe calculator sau în ziare, au contribuit la eforturile de ajutorare.

Vestea bună este că, după jumătate de an, nu s-a înregistrat o creștere a ratei de subnutriție și nici epidemii majore. Însă, Haiti nu a ieșit complet din pericol. Lansarea raportului coincide cu începutul în Haiti a sezonului de uragane, deseori devastatoare, care amenință să anuleze multe din realizările fragile. În 2008, peste 800.000 de persoane au fost afectate de uragane și furtuni tropicale. În plus, se estimează că peste 100.000 de persoane din 84 de locații evaluate din capitala Port-au-Prince sunt vulnerabile la pericolele reprezentate de ploii, cum ar fi inundații sau alunecări de teren. La ora actuală,

doar 7.000 dintre ei au fost evacuați spre zone mai sigure.

Mai există și alte riscuri. Locuințele improvizate care îi adăpostesc pe cei ce și-au pierdut casele în timpul cutremurului ar putea, dacă nu sunt demolate, să se transforme în noi ghetouri urbane. În aceste locuri, 145 de persoane în medie folosesc la comun o latrînă, ceea ce reprezintă un pericol pentru sănătate și salubritate. Se estimează că jumătate de milion din copiii țării sunt extrem de vulnerabili și au nevoie de asistență în domeniul protecției copilului.

În plus, rămân valabile bineînțeles problemele care existau și înainte. Copiii și femeile din Haiti trăiesc și azi în condiții inacceptabile, fără suficientă apă sau acces la salubritate adecvată. Copiii sub cinci ani sunt în continuare expuși la boli ce pot fi prevenite prin vaccinare, iar copiii mai mari nu merg la școală și sunt vulnerabili la violență fizică și sexuală, exploatare și trafic de minori. Tinerii și adolescenții nu se pot bucura de oportunitățile considerate absolut normale de către tinerii din alte părți ale lumii.

Însă provocările nu trebuie să umbrească progresele semnificative înregistrate grație eforturilor comune ale guvernului din Haiti, ONU, comunității internaționale și ale populației din Haiti. Efortul comun fără precedent depus de agențiile umanitare, finanțat cu generozitate de oameni din lumea întreagă, a obținut deja rezultate tangibile.

În momentul de față, 330.000 de persoane au acces la apă potabilă în fiecare zi și peste 275.000 de copii au fost imunizați împotriva celor mai importante boli ce pot fi prevenite prin vaccinare. Copiii între nouă luni și șapte ani sunt vaccinați împotriva unor boli ce pot provoca moartea și primesc suplimente de vitamina A, în cadrul unei campanii extinse de imunizare.

În ce privește nutriția, 126 de programe ambulatorii de nutriție terapeutică și 28 de centre de stabilizare oferă asistență vitală copiilor subnutriți, în comparație cu doar 8 centre de tratare a subnutriției acute ce funcționau în urmă cu trei luni.

În timp ce se acoperă nevoile imediate, atenția este îndreptată spre obiective pe termen lung, cum este educația. Raportul de șase luni arată că 185.000 de copii au primit materiale educative de bază și 1.297 de corturi au fost

instalate care servesc ca spații pentru școli pentru 155.000 de elevi. Acest lucru marchează un progres semnificativ față de acum trei luni, când UNICEF tocmai livra primele 200.000 din cele 720.000 de ghiozdane cu rechizite. La acel moment, 900 de școli-cort de care beneficiază peste 90.000 de copii fuseseră instalate împreună cu Salvați Copiii.

Spațiile pentru copii oferite de UNICEF au ajuns la un număr de 225, bucurându-se de ele 62.800 de copii (față de 80 de astfel de spații acoperind nevoie la 55.000 de copii la trei luni după cutremur). Între timp, agenția continuă să coordoneze comisiile pe Nutriție, Educație (împreună cu Alianța Salvați Copiii), Apă, Salubritate și Igienă, și subcomisia pe Protecția Copilului. Alături de Fondul Națiunilor Unite pentru Populație (UNFPA), UNICEF coordonează Grupul de Lucru din domeniul Violentei împotriva Femeii și conduce împreună cu Organizația Internațională pentru Migrație Grupul de Suport Psihosocial și de Sănătate Mentală.

UNICEF își continuă acțiunile în regiunea afectată, pentru a depăși provocările unice prezentate într-o țară în care întreaga administrație s-a prăbușit după dezastru. În mod cert, Haiti are un drum lung de parcurs. Dar colaborarea cu agențiile, publicul și organizațiile active în teren, dublată de bunăvoința și generozitatea oamenilor din lumea întreagă, dă speranța că schimbările treptate, realizate lună de lună, pot contribui la construirea unui Haiti mai puternic și a unei țări cu adevărat demne pentru copii.

La momentul publicării acestui buletin informativ, în Haiti a izbucnit o epidemie de holeră, fiind confirmate peste 3.000 de cazuri. ■

UNICEF / Markisz / Fotbalistul Lionel Messi, Ambasador al Bunăvoinței pentru UNICEF, în vizită la copiii din Haiti

Reprezentanța UNICEF în România
Bld. Primăverii nr. 48A, 011975, sector 1, București, România
Tel: +40 21 201 7872; Fax: +40 21 317 5255
Email: bucharest@unicef.org

www.unicef.ro
www.unicef.org/romania
www.facebook.com/UNICEFRomania
<http://twitter.com/UNICEFRomania>
www.youtube.com/user/UNICEFRomania